

Основания и основни доводи

1. С първото основание се твърди, че Общият съд не е проверил дали Съветът приложил подходящ тест в съответствие с приложимите правни разпоредби

Жалбоподателят счита, че тъй като Съветът не е приложил релевантните критерии, съдържащи се в Съобщението на Комисията относно суспендирането на автономни мита и относно автономните тарифни квоти (2011/С 363/02 ⁽¹⁾), при преценката дали автономна мярка за суспендиране на митата за ВРА следва да бъде прекратена, Общият съд не е успял да упражни необходимия контрол за законосъобразност по отношение на доводите на Съвета и на Комисията, като не ги е отнесъл към правилните правни норми, приложими в подобни случаи.

2. С второто основание се твърди, че Общият съд незаконосъобразно е заместил изложените от Съвета съображения със свои собствени и явно е изопачил доказателствата

Жалбоподателят счита на първо място, че Общият съд незаконосъобразно е заместил изложените от Съвета и Комисията съображения със свои собствени, като по този начин по недопустим начин е изложил своята позиция в подкрепа на твърдението, че стоките, предлагани от подалата възражения страна, могат да се считат за идентични или равностойни на ВРА или за материали, които са негови заместители.

На второ място жалбоподателят счита, че Общият съд е преценил явно погрешно доказателства, които са от значение за способността на подалата възражения страна да предостави достатъчно налични количества стоки, за които се твърди, че са съпоставими с ВРА, като по този начин Общият съд е изопачил ясения смисъл на доказателствата с оглед на вземането им предвид за целите на първоинстанционното съдебно производство.

3. Третото правно основание е изведено от твърдението, че Общият съд е допуснал явни грешки при прилагането на съответните производствени правила и е приел противоречиви мотиви

Жалбоподателят счита, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, защото е приел, че правомощието на Комисията да отхвърли възражение поради закъснял отговор — със значително повече от 15 работни дни, предвиден в съобщението на Комисията, се отнася само за първия контакт между подалата възражения страна и дружествата молители, а не засяга последващите съобщения, което позволява на Общия съд да приеме, че това забавяне е ирелевантно. Вследствие на това Общият съд приема противоречиви мотиви, отнасящи се до естеството, функционирането и ролята на различните страни в установената със съобщението на Комисията процедура.

⁽¹⁾ ОВ С 363, 2011 г., стр. 6.

Жалба, подадена на 4 май 2017 г. от GX срещу определението, постановено от Общия съд (трети състав) на 3 март 2017 г. по дело T-556/16, GX/Европейска комисия

(Дело C-233/17 P)

(2017/C 221/16)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: GX (представител: G.-M. Enache, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното определение и съответно да се отмени спорното решение на органа по назначаването,
- да му се заплати обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, които е претърпял вследствие на спорното решение,
- Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

С жалбата до Съда жалбоподателят иска да бъде отменено определението на Общия съд от 3 март 2017 г., GX/Комисия, T-556/16, с което Общият съд отхвърля искането за отмяна на решението на конкурсната комисия в конкурса на общо основание EPSO/AD/248/13 да не включи името на жалбоподателя в списъка на издържалите конкурса кандидати.

Жалбоподателят изтъква две основания за обжалване:

1. Незаконосъобразност на обявлението за конкурса, на поправката и на основните принципи на центъра за оценяване:

Жалбоподателят смята, че обявлението за конкурса е незаконосъобразно, доколкото не е обективно обосновано нито по отношение на ограничаването на избора на втори език (немски, английски или френски) с оглед на интереса на службата, нито по отношение на пропорционалността на това ограничение с оглед на реалните нужди на службата.

Второ, жалбоподателят твърди, че приложимите в общите конкурси на EPSO основни принципи на центъра за оценяване са незаконосъобразни, невалидни и научно необосновани, тъй като нищо не подкрепя, доказва или потвърждава прилаганите от EPSO основни практики, опиращи се на следните принципи: (i) „поведението на лицето в миналото е най-добрият показател как то ще работи в бъдеще“ и (ii) „центровете за оценяване, при които се симулират реални работни ситуации, са най-добрият показател как лицето ще работи в реални условия“.

Трето, жалбоподателят твърди, че публикуваната поправка на обявлението за конкурса EPSO/AD/248/13 е незаконосъобразна.

2. Процесуални нарушения на етапа на центъра за оценяване:

Жалбоподателят сочи няколко процесуални нарушения, допуснати в конкурса EPSO/AD/248/13 на етапа на центъра за оценяване.

Преюдициално запитване от Østre Landsret (Дания), постъпило на 10 май 2017 г. — Gert Teglgard, Fløjstrupgård I/S/Fødevareministeriets Klagecenter

(Дело C-239/17)

(2017/C 221/17)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Gert Teglgard, Fløjstrupgård I/S

Ответник: Fødevareministeriets Klagecenter

Преюдициални въпроси

- 1) Когато земеделски производител не спазва законоустановените изисквания за управление и условията за добро земеделско и екологично състояние през дадена календарна година и поради това размерът на получаваните от него преки плащания трябва да бъде намален (вж. член 6, параграф 1 от Регламент № 1782/2003 ⁽¹⁾ на Съвета във връзка с член 6б, параграф 1 от Регламент № 796/2004 ⁽²⁾ на Комисията), как следва да се изчислява намалението на помощите:
 - а) въз основа на получаваните от земеделския производител преки плащания за календарната година, в която не са спазени изискванията, или
 - б) въз основа на тези плащания за календарната година, за която (впоследствие) е констатирано неспазването?
- 2) Същият ли ще е резултатът и съгласно приетите по-късно разпоредби на член 23, параграф 1 от Регламент № 73/2009 ⁽³⁾ на Съвета във връзка с член 70, параграф 4 и параграф 8, буква а) от Регламент № 1122/2009 ⁽⁴⁾ на Комисията?